

Forslag af Indenrigsministeren til § 12:

§ Nr. 1, 2den Linie: „det Vand“ forandres til: „et Vandløb“.
vedtoges eenstemmig med 38 St.

Forslag af Samme til samme Paragraph:

§ Nr. 1, 12te Linie: „skulle Rørene gives“ forandres til: „skal der gives Rørene en“ ansaaes for vedtaget uden Afstemning som en Redaction.

Sammes Forslag til samme Paragraph:

§ Nr. 1, 16de Linie og følg.: „meddele samtlige til det paagældende Vandløb stødende Ciere og Brugere Underretning“ forandres til: „meddele Underretning til samtlige Ciere og Brugere af de til det paagældende Vandløb ovenfor hans Grund stødende Forder“

ansaaes for vedtaget uden Afstemning som Følge af Afstemningen over det første Endringsforslag.

Derefter fattes Lovforslaget i sin Heelhed under Forhandling.

M. W. Bruun: Efter den foregaaende Forhandling vil der neppe være nogen Tvivl om, at det ærede Thing vil antage dette Lovforslag, som det foreligger, og det kan derfor være temmelig ligegyldigt, hvorledes et enkelt Medlem afgiver sin Stemme; da jeg imidlertid agter at stemme imod Loven, maa det være mig tilladt at yttre mig noget derom endnu paa dette Stadium. Jeg kan ikke andet end anerkjende, at Loven i sin Heelhed med Undtagelse af et enkelt Punkt i § 14, hvilken Paragraph danner et Afsnit for sig, er behandlet med megen Indsigt og Omhu. Det er altsaa ikke Loven i sin Heelhed med denne Undtagelse, hvorimod jeg skal reise nogen Indvending. Jeg havde vel anseet det for ønskeligt, om den hele Lov var bleven underkastet en nøiere Drøftelse, og jeg skal derfor kun udtale det Haab, at det ikke maa gaae med denne Lov som med

en anden, der blev vedtaget lige ved Slutningen af forrige Sæsson uden Udvalg, og med Hensyn til hvilken den ærede 2den Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Wessely) fandt tilstrækkelig Grund til at paavise, hvor store Mangler den indeholdt som Følge af, at den ikke havde været undergivet Behandling i et Udvalg. Skulde noget Lignende blive Tilfældet med denne Lov, da vil det ikke kunne nægtes, at de Medlemmer, der have stemt for et Udvalg, i alt Fald i saa Henseende ville være undskyldte. Min Indvending mod Loven gjælder, som det ogsaa vil være klart af mine Uttringer under Sagens 2den Behandling, § 14, der danner et Afsnit for sig. Jeg har vel faaet nogen Beroligelse i den høitærede Ministers Uttringer under 2den Behandling, hvoraf fremgaaer, at han fortolker Nr. 2 i § 14 saaledes, at der egentlig ingen Forandring gjøres i det hidtil gjældende Retsforhold. Men jeg kan dog ikke være blind for, at det er en Landvæsencommission, der kommer til at afgjøre dette Spørgsmaal i de enkelte Tilfælde. Det vil ikke kunne nægtes, at der ved en saadan Landvæsencommissions Kjendelse, der ialtsald kun er appellabel til Overlandvæsencommissionsen, vil kunne gjøres en ikke ubetydelig Indskrænkning i, hvad en Mand maatte ansee for sin fulde Retsmyndelse. Det gjør mig ondt, at det ærede Thing ikke har kunnet bestemme sig til at undergive dette Spørgsmaal en nøiere Drøftelse; det forønskede Maal vilde kunne være opnaaet ved en Forandring i denne Paragraph, uden at den hele Lov derfor var blevet opgivet. Det er ikke skeet, og — jeg maa tillade mig at yttre det, som jeg ogsaa udtalte ved den forrige Behandling — efter min Mening gjør man, ved saaledes at tvinge Loven igjennem uden en nøiere Drøftelse af dette Afsnit, en Urret. Jeg kan ikke fatte det anderledes. Man gjør en Urret, og man gjør den — jeg maa sige det — med Bevidsthed om, at det fra den modsatte Side betragtes som en saadan. Dette er imidlertid Uttringer, som ikke vedrøre Lovens Fremtid. Derimod skulde jeg endnu tillade mig en Bemærkning, navnlig henvendt til den høitærede Indenrigsminister. Jeg skal tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, om